Dr. Thomas Eclectric Olja
för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

DEN VISSNADE ROSEN

ELLER

RÖVAREANFÖRAREN I HOLAVEDEN

SVENSKT ORIGINAL

(Forts. fr. föreg. n:r.)

— Du glömmer, att Marian är arvtagerska till Thorsholm och icke Paul. Marian är nu sjutton år, och så snart hon gifter sig, blir jag nödsakad att avträda Thorsholm.

— Marian gifta sig? Avträda Thorsholm! Omöjligt, Sebastian, detta måste förekommas.

— På vad vis?

— Du är ju Marians förmyndare, alltså måste det stå i din makt att förhindra hennes giftermål.

Ett leende drog sig över grevens läppar:

— Till en tid möjligen, svarade han. Vi känna ännu icke Marians karaktär; liknar hon sin far, så fruktar jag, hon svårligen låter leda sig.

— Men Thorsholm får dock icke gå ur våra händer. Sedan mer än ett århundrade ha Gyllentonarne härskat på denna gamla borg; är det då icke vår skyldighet att bevara det inom denna ätt? Om vi helt enkelt skulle gifta Marian med hennes släkting.

Grevinnan borrade sina skarpa blickar in i sin mans ansikte för att uppfänga det intryck hennes förslag gjorde på honom; men grevens blickar irrade ut i rymden. Han hade hemligt närt samma plan som hans hustru; men fanns det väl en möjlighet, att Marian, som tydligen ägde en ovanlig intelligens och var en mycket älsklig ung dam, skulle kunna förmås att äkta en man så blottad på både yttre och inre företräden som Paul Gyllenton?

— Vinner icke mitt förslag ditt bifall? frågade grevinnan, då hon länge förgäves väntade på svar.

— Även jag har tänkt härpå, svarade han tankfullt. Men givs det väl en möjlighet, att Marian skulle kunna förmås att räcka Paul sin hand?

—Hon måste; kan hon väl neka att mottaga den make, som hennes förmyndare utsett åt henne?

— Marian kan icke tvingas, hon är skyddad från allt tvång genom sin fars testamente. Jag kan blott råda, möjligen förhindra henne från att ingå ett äktenskap, som icke är överensstämmande med hennes stånd; men jag är icke berättigad att påtvinga henne en make, som är henne mothjudande.

— I så fall bjuder oss omständigheterna att handla med stor försiktighet; vi få ej sky att bruka list, då det gäller att skydda så dyra intressen, som glansen av ett gammalt ädelt namn. Jag anser det klokast att tills vidare hålla Paul och Marian skilda. Hon får icke se eller lära känna sin släkting, förrän allt är väl förberett. Efter vad jag hört, lär den unga flickan hysa en till svärmeri gränsande beundran för sin i kriget stupade fader. Det blir nu min sak att låta Marian förstå, att hennes fader hyst den livligaste önskan om en förbindelse mellan hans dotter och vår son. Jag tvivlar icke på, att Marian skall gå i denna fälla. Hon kan icke neka att uppfylla sin döde faders sista önskan, och vi skola draga försorg om att Paul icke blir henne föreställd, förrän allt är avgjort och bröllopet bestämt; sedan är det för sent för bruden att draga sig tillbaka, ifall icke brudgummen skulle behaga henne.

Grevinnan tystnade och hennes livliga blickar vilade på mannen. Greven hade uppmärksamt avhört sin hustrus förslag, och han kunde ej annat än skänka henne sin beundran för den lika djärvt som sinnrikt uttänkta planen.

— Jag kan icke annat än gilla din plan, sade han. Det gives ingen annan utväg för oss att betrygga vår ställning. Jag skall redan i dag skriva till Paul och giva honom del av våra planer. Emellertid får du förbereda Marian; vi skola icke giva henne lång betänketid utan handla medan hon ännu känner sig främmande bland sina släktingar, och kanske få vi ställa till bröllop innan sommarens slut.

Greven log emot sin hustru, som stolt i medvetandet av sin diplomatiska förmåga steg upp för att lämna sin mans arbetsrum.

Utan att hava en aning om de rådslag, för vilka hon var ett mål, gick Marian Gyllenton under trädens skuggiga valv nere i parken och lät sin blick vemodigt följa de små, glittrande vågor, som krusade Sommens vatten.

Marian Gyllenton hade nyss fyllt sjutton år, och det var sällan man fick se en figur med så fylliga och dock så fina former. Hennes ansikte ägde antikens renhet i varje drag, och håret skimrade så egendomligt i den mattaste guldfärg.

Men det var icke de blonda lockarna, ett arv av modern, den bleka, sköna engelskan, icke heller den ljusa hyn, de friska, blomstrande kinderna med sina förföriska gropar, icke heller den lilla munnen med det barnsliga leendet, som gjorde henne till den förtjusande varelse, hon i själva verket var, och som ådrog henne så många beundrande blickar, utan det var ögonen, dessa stora underbart strålande ögon, så djupa och blå, som om de lånat sin färg av själva den himmel, som välvde sig hög och klar över hennes huvud.

Vid sin moders sida hade Marian gjort sitt inträde i Londons stora och lysande sällskapsvärld, och det var icke blott för sin rikedom den unga svenskan skördade bifall och blev så firad och eftersökt, utan fast mer för sin ovanliga skönhet i förening med det älskvärda och tillvinnande sätt, varpå hon uppträdde. Men moderns plötsligt frånfälle gjorde slut på den unga arvtagerskans triumfer i stora världen, där hon en allt för kort tid strålat, och där hennes plats icke så lätt kunde fyllas.

Utan saknad lämnade dock Marian det bullersamma londonlivet, vilket egentligen aldrig ägt någon lockelse för henne. Med moderns död brast det enda band, som fäst henne vid England, och hon skyndade att återvända till Sverige, dit hennes längtan hade stått, och varav hon ännu ägde ett dunkelt minne.

Men då hon lämnade sin moders fädernesland, följde henne hennes barndoms förtrogna och vän, miss Molly Tweens, en ung engelska, två år äldre än Marian.

Molly Tweens var en fattig flicka av god familj, vars föräldrar avlidit, medan hon ännu var helt späd, varför grevinnan Gyllenton upptagit henne och låtit henne uppväxa tillsammans med sin egen dotter.

Miss Tweens, som i hela världen icke ägde någon annan att trygga sig till än Marian, var glad att få följa den unga svenskan, vid vilken hon var fästad med innerlig tillgivenhet och den mest oegennyttiga vänskap.

Hon älskade Marian och fann, att hon icke skulle kunna leva skild från henne, men det oaktat lämnade hon ej sitt fädernesland utan en viss saknad.

Vid första anblicken av Sveas klippiga kust bröt Marian ut i jubel, men miss Molly drog en djup suck.

— Varför suckar du så tungt? hade då Marian frågat. Kan din blick icke mättas av den storslagna natur, som träder oss till mötes från dessa sagorika gamla fjällar, dessa vältiga klippor med märg av järn? Dessa skogbeklädda höjder omväxlande med leende dalar och blomstrande ängar? Finnes det väl på hela jorden ett land så skönt och så rikt på ärofulla minnen som mitt gamla kära Sverige?

Marian hade talat med hänförelse, men Molly var en äkta dotter av det stolta Albion, varför hon besvarade denna passionerade utgjutelse med ett medlidsamt småleende.

— Det är likväl icke England, sade hon.

— Nej, däri har du rätt, svarade Marian och höjde sitt vackra huvud. Hur kan detta fuktiga, töckniga land jämföras med Sveas friska, härliga fjällar? Vad har det väl att uppvisa gentemot dem? Ett högre välstånd, en uppblomstrande industri, men ack —intet enda drag av den poesi, som likt en härlig blomsterdoft kringsvävar gamla Sveriges sköna stränder.

— Även jag skänker Sverige mitt fulla erkännande, svarade den unga engelskan med ett vemodigt leende. Dess minnen äro stora, om än dess glansperiod har nått sitt slut. Men ingen av oss kan fälla ett opartiskt omdöme i den fråga här föreligger, ty Sverige är ditt fädernesland, England mitt.

— Ah, ja, detta är ju sannt! Förlåt, att jag ett ögonblick kunde glömma det. Men månne jag icke skulle vara den rätta att fälla en opartisk dom? Jag kan ju på visst rätt räkna mig som en dotter av England, ty min moder var engelska och vid Englands bröst har jag ammats upp. Dock nej, jag skulle det oaktat icke kunna vara en opartisk domare, ty hela min själ fasthänger vid den plats, där min vagga stod, och jag känner här att jag blott är svenska.

Med dessa ord lade Marian handen på sitt hjärta och med ett svärmiskt uttryck i sitt öga såg hon hän mot Sveriges kust.

Ehuru endast fem år, då hon fördes bort från sina fäders gamla borg, ägde Marian minnen, om än dunkla och svävande, kvar av de platser, hon nu återsåg, och över hennes ögon sänkte sig en dimma, då hon blickade ut över Sommen, vid vars strand hon så mången gång tumlat om, vaktad av sin trogne vän Faxe.

Ack Faxe! — En skugga for över Marians vackra panna, och hon sökte reda minnet av den dunkla bild, som nu föresvävade henne.

Den skuggrika kastanjen, gräsplanen, hunden och gossen, som hon gav den halft utslagna rosen, allt dök upp för hennes minne. Barndomens minne sträcker sig långt tillbaka i tiden, och litet var hava vi erfarit, hur den obetydligaste händelse från vår barndom hänger fast i vår hågkomst till och med in i de senaste året av vårt liv.

Marian mindes sin vackra newfoundländare, och hon drog en djup suck. Man hade sagt henne, att gossen, vilken hon gav sin ros, och som kysst henne, hade dödat Faxe med dolken, som han bar i sitt bälte, men det ville Marian icke tro. Hon kom likväl ihåg, hur man släpat hem den vackra hunden blodig och död, och hur hon gråtande dolt sitt ansikte i djurets glänsande svarta päls.

Fördjupad i sina barndomsminnen hade Marian avlägsnat sig allt mera från slottet. Hon hade genomvandrat hela parken, och hon märkte det icke, förr än hon befann sig tätt utmed landsvägen.

Hon stannade och såg sig omkring. På den ena sidan glittrade Sommen fram mellan lövträden, på den andra utbredde sig en tät skog, och genom denna drog landsvägen sin oregelbundna linje.

Marian gick ett stycke framåt landsvägen, men plötsligt väcktes hennes uppmärksamhet av ljudet av en galopperande häst, och innan hon hann vända tillbaka till parken, sprängde en ryttare fram ur skogen.

Det var en hög, kämpalik gestalt, som red en vacker kolsvart häst, en man, sådan som Marian hade föreställt sig sagans riddare.

Han var klädd i en tätt åtsittande livrock av mörkt tyg, vilken lät hans smidiga figur tydligt framträda, och kring midjan bar han ett brett bälte, i vilket ett par pistoler och en dolk voro instuckna.

Då han red förbi Marian, hälsade han med en kavaljers fulländade artighet, och den unga flickan kände sig mäktigt berörd av den blick, som träffade henne från hans stora, svarta ögon.

Under det Marian ännu kvarstod på landsvägen och såg efter ryttaren, som i galopp avlägsnade sig, steg grevinnan Gyllenton ned utför den höga slottstrappan till borggården, där miss Molly Tweens höll på att mata duvorna, vilka redan blivit goda vänner med den ljusa engelskan, som dagligen gav dem mat, medan hon vänligt jollrade med dem på sitt hemlands språk, liksom hade de försätt den stilla längtan, som låg förborgad i den unga missens milda ord.

— Var är Marian? frågade grevinnan; då hon varseblev den unga engelskan, vilken hon hitintills aldrig sett annat än vid Marians sida.

Miss Molly spratt till vid ljudet av den skarpa rösten, och då hennes ögon mötte grevinnans blickar, hälsade hon och förklarade, att Marian för mer än en timma sedan gått ned åt parken.

Grevinnan hade ej förstått annat än att miss Tweens var något slags bättre domestik, och behandlade därför den unga flickan som en sådan, men Molly lätsade ej därom, och utan att vidare fråga efter grevinnan fortfor hon att mata duvorna; detta retade grevinnan.

— Jag tycker icke om att ni lämnar Marian ensam, då hon kanske behöver er, ni borde veta att bättre sköta er befattning än ni tycks göra, sade grevinnan med en ton, som ljöd på en gång stolt och befallande.

Ett egendomligt leende gled över miss Mollys läppar, och med en lugn och kall blick höjde hon sina ögon mot den högdragna damen.

— Av vänskap för Marian har jag lämnat mitt fädernesland, ty jag var övertygad att hon här behövde en vän, men aldrig skall jag påtvinga henne mitt sällskap under de stunder då jag i hennes ögon läser hennes önskan att få vara allena, svarade hon, och utan att det minsta fråga efter den harm hennes djärva ord och obeskrivliga hållning framkallat hos grevinnan, vände hon sig om och gick.

Med möda tillbakahöll grevinnen sin vrede, vilken hotade att bryta ut över den unga, stolta engelskan, men de stora, gråa ögonen utslungade blickar, vilka nogsamt vittnade om, att den unga damen i Marians tant ägde en oförsonlig fiende.

Vid ändan av parken träffade grevinnan sin niece. Marian gick med sänkt huvud och varseblev ej sin tant, förrän denna ropade henne vid namn.

Den unga flickan spratt häftigt till och såg nästan bestört ut; men grevinnan fattade med väl spelad ömhet hennes båda händer mellan sina.

— Jag tror du blev mera förfärad än om du hade blivit anhållen av själva rövaranföraren i Holaveden, sade hon under ett småleende.

— Rövaranföraren i Holaveden, upprepade den unga flickan och såg med ett drömmande uttryck upp mot grevinnan.

— Ja, mitt barn, de är en förskräcklig historia, utbrast grevinnan, som nu åter kom i kapitlet om rövare och deras grasseringar i trakten.

— Om vi blott hade Paul hemma, slutade hon sin skräckinjagande skildring. Han är ung och modig och skulle nog förstå att rensa trakten från det pack, som stör den allmänna ordningen och lugnet.

— Svårligen torde han väl ensam kunna hålla stånd mot ett helt rövarband, svarade Marian leende. Min kusin må vara modig som ett lejon, det fordras dock mera för att övervinna dessa rövare, vilka otvivelaktigt äro både förslagna och talrika, efter som de kunna utföra sådana dåd, som dem min tant berättat.

— Visserligen, mitt barn, men ser du, han vore den mest lämplige att leda företaget. Paul är en präktig, mycket begåvad ung man, ja, i förtroende kan jag säga dig, att hans snille väckt uppmärksamhet inom den lärda världen i Paris, som gärna velat fästa hans person vid sig; men Paul är svensk i detta ords rätta bemärkelse, och det är därför, som vi snart få glädjen återse honom.

— Ah, kommer min kusin hem? sade Marian, mera för att säga något än av intresse för den person, varom fråga var.

(Forts.)

ROYAL YEAST CAKES

BAKAR UNDERBART HEMBAKAT BRÖD.

Högsta Kvalitemärke för över 50 År

UNGDOMEN OCH NÖJESPROBLEMET

(Forts. fr. sid. 3.)

virvlarna nedanför! Nu köper jag en båt åt pojken min, ty den är så billig, men pojken går miste om konsten att skära båtar, och när hans köpta båt seglar i rännstenen, är halva nöjet borta. En häst trampar sönder den, och jag köper en ny båt. Eller då vi lekte cirkus. För att det skulle bliva något av, måste vi lära oss att stå och gå på händerna, göra avfall från trapezen och kraftringarna; slå volt och balansera himmel och jord på näsan. Och när föreställningen kom, hade vi roligt, och jag glömmer aldrig i livet dessa nöjen. Och sedan i ungdomsåren, huru vi spelade teater i föreningarna, huru vi vandrade i skog och mark, huru innerligt allt detta gladde oss. Huru längtade vi icke efter valborgsmässoaftonen och midsommaren just därför, att då fingo vi dansa kring den blomsterprydda majstången. I veckor, i månader efter kändes glädjen av dessa dagar. Vi skapade själva nöjet. Just häruti ligger hemligheten till nöjets äkthet. Men nu är ungdomen vorden nöjesspekulanterpas kund. Konsten att skapa nöjet försvinner mer och mer från vår ungdom. I städerna har den försvunnit. På landsbygden är förhållandet lyckligtvis bättre. Där skapar ännu ungdomen till stor del sina egna nöjen, men även här finnas tendenserna till "ready made fun."

Låt oss söka att bevara de hemgjorda nöjena, som finnas kvar på landsbygden, och än mer — låt oss utveckla tendenserna till dessa nöjen. Låt oss komma ihåg, huru mycket av ofantligt värde, som går förlorat för ungdomen därigenom, att den lär sig att lita på andra för dess nöjen, att den på så sätt blir dependent i stället for independent. Stora män och kvinnor ha aldrig fostrats på det sättet. Se på våra unga män! En stor del av dem känna icke den verkliga världen, därför att de levat i en konstgjord värld, full av virvlande, konstgjord spänning, där de icke sett något verkligt. Den verkliga världen har icke behagat dem, ty den konstgjorda var så lockande och rolig. När de nå den mognare ungdomens tid, då de skulle börja tänka på den verkliga världen, intresserar den dem icke, ty efter att ha levat i en värld av jazz och biograf förefaller den verkliga världen honom tom och intetsägande.

Bröd smakar icke, sedan man ätit cake. Den söta, smakliga caken är icke bättre än brödet, men den har jagat bort tanken på att brödet är hälsosammare, giver kroppen vad den behöver. Här ha vi själva kärnan av problemet. Det moderna nöjeslivet förtager all tanke på framtiden, på den verkliga världen. Ungdomen kan icke finna sig däri, därför att de icke haft tid att tänka, och därför, att de icke utvecklat förmågan att tänka.

Vad ha vi då att göra? Vi skola så ordna vårt nöjesliv, att det giver ungdomen största möjliga tillfälle till att utveckla denna förmåga att tänka. Detta göres bäst genom att söka förmå ungdomen till att själv taga hand om och ordna nöjena i föreningarna, låta den bliva ansvarig inför de äldre för nöjenas goda beskaffenhet. Det allra bästa medlet till tankeövande nöjen är amatörteatern, sagospelen för barnen och den yngre ungdomen, komedien, lustspelet och det lättare skådespelet för den äldre ungdomen. Under förberedelserna till dessas utförande å scenen få deltagarna lära sig att uppfatta olika tiders seder och tankeliv, skärpa iakttagelseförmågan och öva skapareblicken och talförmågan och minnet. Gemenskapen med medspelarna skall frambringa vänskap och kamratskap. Så under själva spelet fylla de unga sin plats, i det att de sprida själva glädje i egna och andras sinnen, icke en konstlad sådan, utan en glädje, som skall vara hela livet på grund av det värde, detta nöje lämnar. Man kan börja med lättare saker, t. ex. deklamation, icke utanläsningen utan det verkliga deklamatoriska återgivandet av poesi och prosa. Dialoger och sångstycken, fingerade "church meetings," council meetings, och till slut även parlamentssessioner.

Detta är värre än att sitta på en "picture show," men skall icke behållningen bliva större? Det är fullt ut lika roligt, men skall icke den yngling, som deltager i dessa nöjen, ha större "chance" att bliva "councillor," "M. L. A.," än den yngling, som fördriver sin tid på jazz och biograf?

Jag fördömer icke ungdomen. Vår ungdom är frukten av vårt samhällsliv, och den är vad den är, och den blir vad vi göra den till. Kanhända mängen mö och mängen yngling, och jag hoppas alla, skola finna sig i livet efter tonåren. Jag vet icke. Ingen vet. Den värld av ungdom, som vi se omkring oss, är en alldeles ny värld för oss alla. Ingen har någonsin sett någon liknande ungdomsvärld. Dock, dels på grund av mitt resonemang, och dels på grund av den tro, jag hyser till den ungdomliga kraften, tror jag, att våra dagars ungdom skall på det ena eller det andra sättet lösa de problem, som möta dem, och komma igenom såväl som andra tiders ungdom. Deras sak ser mörk ut, men livet lär oss, att saker och ting icke äro så mörka, som de se ut att vara. Kanhända vi icke riktigt förstå den underbara kraften hos de unga, som nu ha så smittats av skriket och larmet i vårt moderna nöjesliv. Vi måste alltid giva rum för "common sense," förutan vilket ingen generation skulle kommit någon vart.

Men — ungdom! Aldrig har en generation varit i större behov av "common sense" än den generation ni tillhör! I en värld som denna står ni inför valet att blivt offret eller den segrande. Aldrig har en ungdom haft det svårare att komma igenom nöjeslivets lurande skär, men aldrig heller har en ungdom haft mera gyllene medel att använda sig av, om den vill, och aldrig har en framtid varit mera ljus och lovande än den framtid, som möter en nu kämpande och segrande ungdom.

Vilja ni nå denna framtid och denna nya värld? Då måste ni kämpa eder egen kamp, och då skola ni segra, men låta ni er kastas i det allt förhärjande moderna nöjeslivets armar, utan kamp och utan egen vilja, då skall förvisso den ungdom, som mycket snart skall taga ledningen av världens öden i sina händer, komma till korta, ty ni känna icke det verkliga livet, kunna icke känna det, ty ni har levat i en konstgjord värld, i spänning och fantasi.

Svenska statens obligationer

Försäljas i Canada av Nordsvenska Kredit-A. B. genom dess ombud. Axel R. Mellander.

Nordsvenska Kredit A.B. Stockholm, Sverige, har till generalrepresentant för Canada antagit språkläraren Axel R. Mellander, vilken i dagarna återvänt till Canada. Bolaget, som arbetar efter sunda och redbara affärsprinciper, är mycket uppskattat i Sverige som ledande inom branchen för försäljning av svenska statens premieobligationer av år 1921 o. 1923. Nämnda bolag tillhandahåller allmänheten dessa obligationer på billigaste villkor såväl kontant som per avbetalning genom tidigare nämnde generalrepresentant Axel R. Mellander, vars adress är 396 Logan ave., Winnipeg. Dessa svenska statens obligationer äro mycket omtyckta som placeringspapper genom sina stora vinstmöjligheter för innehavarna. Närmare upplysningar erhållas kostnadsfritt av herr Mellander.

Nordsvenska Kredit A. B. är inregistrerat i kungliga patent- och registreringsverket. Medlemmar av styrelsen äro: direktör E. Selander, vilken har en 16-årig erfarenhet som börs- och bankman, bl. a. som chef för Svenska Lantmännens Banks fondavdelning, Stockholm, samt byrådirektör C. Lindencrona i kungl. vägoch vattenbyggnadsstyrelsen, Stockholm. Revisorer äro: advokat C. Stenqvist, innehavare av Abels advokatbyrå, Stockholm, samt arkitekten Einar Rudskog.

Vi vilja samtidigt nämna, att herr Mellander även åtagit sig att vara specialombud för den kända tidskriften "Allsvensk Samling," och kunna de som önska prenumerera å samma hänvända sig till herr Mellander. Priset å tidskriften är $1:— pr år, och utkommer den 2 gånger i månaden. Varje prenumerant erhåller dessutom Allsvensk Samlings årspublikation direkt från Göteborg. Som bevart utgives tidskriften av Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet, vars arbetsutskott bland annat består av: skeppsredare Dan Broström, direktör C. J. Ekman, Göteborg, fil. dr Emil Hägg, professor Frans von Scheele samt redaktören och utgivaren Ragnar Fleege, Göteborg.

Jordbävningar kändes den 26 ds i olika delar av Ohio, Kentucky, Indiana och Illinois.

Kung Boris' tapperhet vid lönnmordsförsöket mot honom säges ha bevekt prinsessan Ileana av Rumänien att bliva hans brud.

DR. LILLIAN A. CHASE
Graduerad från Toronto universitet.
Specialist i barnsjukdomar.
Invärtes medicin—sockersjuka inbegripet.
302 Westman Chambers, Regina, Sask.
Tel.: 8057 Mottagningstid: 10—12 f. m. 2— 5 e. m.

SJUKA OCH FRISKA
Äntligen kan man få lära, huru
Naturen helbrägdagör
för ett pris, som alla kunna betala. För närmare upplysningar
BESÖK eller tillskriv I DAG.
MRS. P. L. HILLAND
Tredje huset söder om baptistkyrkan.
CAMROSE, ALBERTA.

Dr. Anna Elvira Northrup
Osteopatisk läkare.
Graduerad från American School of Ostepathy. Praktik å A. S. C. Hospital 1915—16.
Telefon 3026.
Allmän praktik i sjukdomar för kvinnor och barn.
Mottagningstid: 9—12; aftnar och kvällar enligt överenskommelse.
922 Main St. No. Moose Jaw Sask.

DET första ni skulle göra på avlöningsdagen, är att tänka på edra besparingar. Edra pänningar vilja visa sig vara de bästa vänner i händelse av sjukdom eller arbetslöshet — om ni har sparat dem.

Det kommer en tid för oss alla, när inkomsterna bli mindre och vägen till förtjänster minskas. Det är endast en sak som då kan taga inkomsternas plats — och det är det kapital ni sparar från nuvarande inkomster.

The Royal Bank of Canada

"Lever-Åkomma Så Svår Att Jag Måste Sluta Arbeta"

Mr. Thomas Honey, Brantford, Ont., skriver:

"Jag led under tio månaders tid mycket på grund av att levern förstorades och till slut måste jag upphöra med att arbeta. Jag kunde vakna upp på morgonen med en elak smak i munnen, hade ofta huvudvärk, gul ansiktsfärg, smärtor i högra sidan och mellan skulderbladen. Det var olidligt och fruktansvärt svårt att bära. Jag kunde inte sova om natten och även mitt hjärta besvärade mig. Nu har jag emellertid befriats från alla dessa plågor, tack vare den underbara medicinen Dr. Chase's Kidney-Liver Pills."

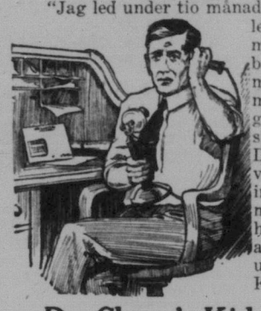

Dr. Chase's Kidney-Liver Pills.
35 cents asken med 35 piller, Edmanson, Bates & Co., Ltd., Toronto.

HALLÅ FARMARE!

Tre svenska, akademiskt bildade studenter, som vilja se sig om i världen, önska plats hos svensk farmare. Villiga till vilket slags arbete som helst. Fullt kunniga i trädsgårdsarbeten, bokföring, något tränade i boskapsskötsel och åkerbruk.

(På fritid kan lärdom inpluggas i ev. disciplar, då sökandena äro i allt hittill fullkomligt kompetenta. Kunniga i nordiska språk, tyska och engelska, något franska, även döda språk.) Starka, glada, musikaliska.

Inga stora pretantioner. Fullgjord värnplikt; en sergeant i Sv. armén.

Svar till
"KUNNIGA I MYCKET, VILLIGA TILL ALLT"
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

BEHÖVER NI HJÄLP?

Från Sverige, Norge och Danmark ankomma nu snart nykomlingar. Dessa äro de mest önskvärda medborgare i detta land. För att de vid ankomsten omedelbart skola erhålla arbete, äro vi villiga att även detta, är mottaga orders för hjälp.

De flesta äro lämpade för farmarbete, men yrkesmän såsom snickare, målare, elektriker etc., önska även arbete.

Insänd Eder order NU. Uppgiv betalning och andra villkor samt alla övriga upplysningar. Om Ni så gör, är det lättare att finna den bäst passande för Ert arbete.

Skandinavisk hjälp är den mest eftersökta.

LANDETS VÄLSTÅND ÖKAS MED VARJE NY SETTLARE.

Insänd ansökningar till
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN.
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

ERHÅLLES FRITT!

VARJE PRENUMERANT

som betalar sin prenumeration till dato och för ett år i förskott erhåller som

GRATIS PREMIUM

en diktsamling av S. W. Gjörwell, kallad

BRYTNINGSTID

Denna samling innehåller ett fyrtiotal dikter, alla skrivna här i Canada. En del fulla av liv och glädje andra återigen stämnings- samt vemodsfulla. Detta är en av de få samlingar, vilka publicerats av svensk författare här i landet.

NYA PRENUMERANTER

vilka insända avgiften eller erlägga den till våra resande ombud, hrr ADOLF BACKMAN och NILS T. SAEHLE, erhålla också samma GRATIS-PREMIUM.

PRENUMERERA NU!

Ljudvågor

Kring Farmhemmets Härd

Tillfredställande betjäning är vårt motto. Ni önskar, vad tillkommer er — intet mer och intet mindre. Ni får det från

Saskatchewan Co-Operative Creameries Limited
WINNIPEG MANITOBA